

PUFI İLƏ MUFINİN

dostluğu

Biri var idi, biri yox idi. Bir mähəllənin fərqli zirzəmilərində yaşayan çoxlu siçanlar var idi. Sizə hansından deyim, hansından danışım?! Gəlin iki siçan balası Pufi ilə Mufidən söz açım.

Onlar yaxın dost, həm də parta yoldaşı idilər. Görünüşcə də bir-birinə çox bənzəyirdilər. Hətta eyni oyunları, eyni yeməkləri sevirdilər. Amma bu dostların arasında bircə fərq vardı: Pufi yardımlaşmağı çox sevər, dostuna həmişə diqqət və qayğı göstərərdi. Mufi isə Pufini nə qədər sevsə də, ona qarşı laqeyd davranardı.

Dostlar hər səhər eyni yerdə görüşüb dərslər tələsərdilər. Qaçaraq gəlməsələr, sizcə, nə olardı? Əlbəttə ki, onları Məsi adlı toppuş pişik tuta bilərdi. Amma Məsidən nə qədər qorx-salar da, məktəb yolundakı kiçik su gölməçəsində atılıb-düşməyi çox sevərdilər. Hər dəfə dərslərdən qayıdanda əvvəlcə Mufi gölməçəyə girib doyunca oynayırdı. Bu vaxt Pufi durbinlə ətrafı izləyər, toppuş pişik görünərsə, tez dostuna xəbərdarlıq edərdi. Belə vaxtlarda tez çantalarını qapıb yerlərindən götürülərdilər. Lakin Pufi gölməçədə oynayanda Mufi ətrafı durbinlə izləmək əvəzinə, başı özünə qarışar, Pufi də rahat oynaya bilməzdi.

Hətta bir dəfə, az qala, Mufinin bu biganəliyi ucbatından pişiyə ov olmuşdular. Xoşbəxtlikdən, son anda toppuş Məsinə görə qaçmış, canlarını güc-bəla qurtarmışdılar. Təhlükəsiz yerə çatanda Pufi Mufidən soruşmuşdu:

– Mufi, bəs sən ətrafa baxmırdın ki? Niyə vaxtında xəbər etmədin?

– İll... Sözün düzü, fikrim uçan quş qatarında qalmışdı.

Yuvaya çatanda ikisi də təngnəfəs olmuşdu. Hətta o qədər qaçmışdılar ki, sanki indicə ürəkləri yerindən çıxıb yerə düşəcəkdi. Hər ikisinin alnından soyuq tər axırdı. Bu hadisə Pufiyə dərs olmuşdu.

O gündən sonra daha gölməçədə rahat oynaya bilmədi. Mufi isə dostunun etibarına, məsuliyyətinə bələd olduğundan, demək olar ki, hər dərsdən sonra gölməçədə doyunca əylənər, məktəbin yorğunluğunu çıxarardı.

Mufinin biganəliyi, diqqətsizliyi təkcə bununla bitmirdi. O, karandaşlarını, yaxud hər hansı məktəb ləvazimatını yuvada unudanda Pufi öz karandaşlarını ortaya qoyardı ki, hər ikisi istifadə etsin. Ancaq bir dəfə Pufi öz karandaşlarını gətirməyi unutmuşdu. Əvvəl narahat olsa da, sonra düşündü ki, Mufinin karandaşlarından istifadə edər.

Amma gör nə oldu? Həmin gün müəllim onlara ağac şəkli çəkməyi tapşırırdı, Pufi də dostuna tərəf dönərək dedi:

– Mufi, dostum, karandaşlarım evdə qalıb e...

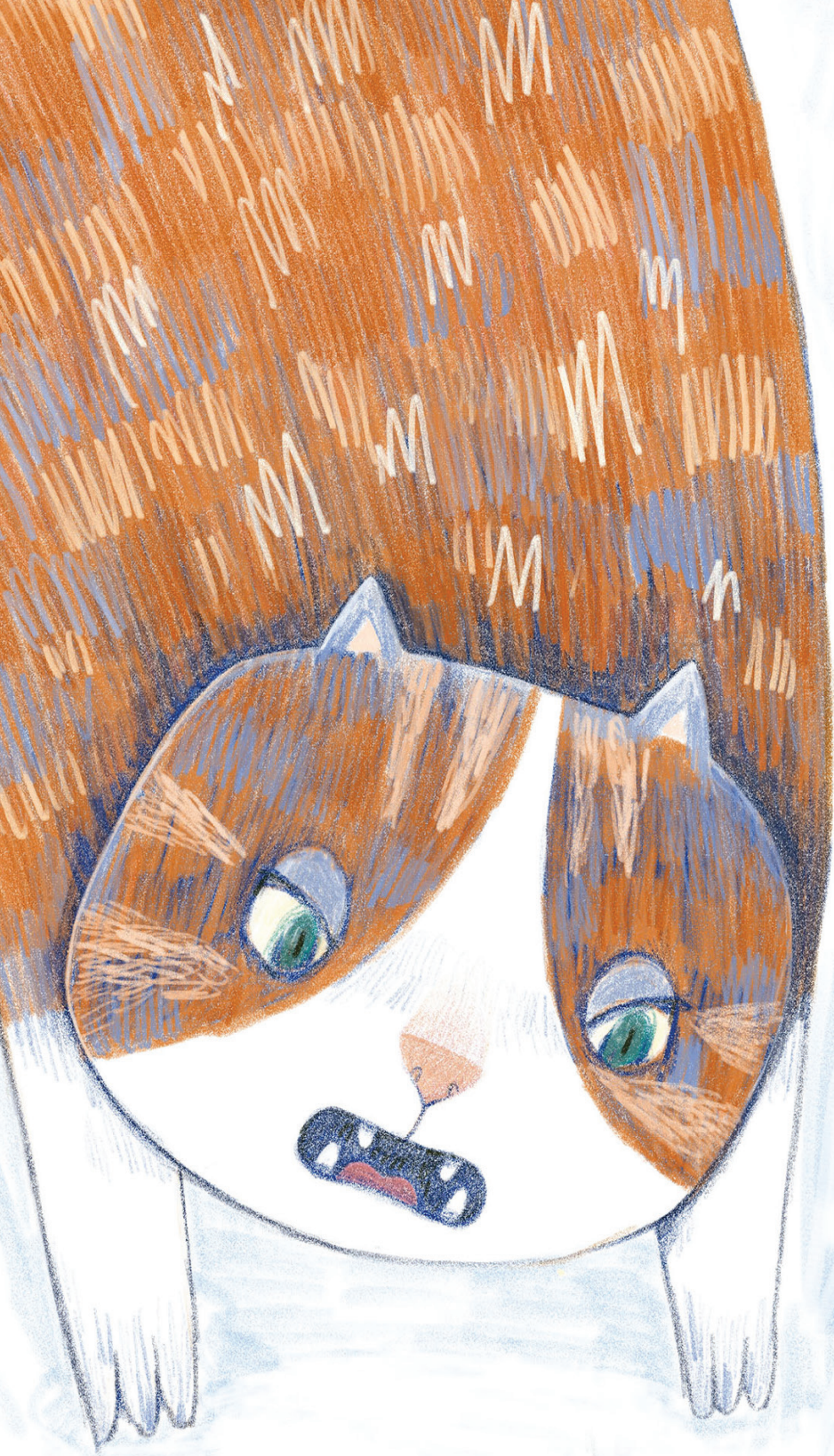
Dostunun ağılında isə ancaq bir fikir var idi: şəkli tez çəkib əla qiymət almaq. Ona görə Pufinin nə dediyinə fikir belə verməmiş, öz işi ilə məşğul olmuşdu. O gün Pufi dostundan bərk incimişdi. Tənəffüs vaxtı Mufiyə yaxınlaşmamışdı. Məktəbin dəhlizində o başa, bu başa gəzərək anasının hazırladığı dürməyi yemiş, tək vaxt keçirmişdi. Di gəl ki yenə ürəyi dözməyib yeməyindən Mufiyə də saxlamış, növbəti tənəffüsdə ona vermişdi. Buna baxmayaraq, Pufinin qəlbi dostundan incik qalmışdı.

Şaxtalı və qarlı bir qış günü idi. Məktəbin bütün siçanları buzda sürüşməyə getmişdi. Amma növbə ilə sürüşürdülər. Çünki ehtiyatı əldən vermək olmazdı. Axı pişiklər daim siçan axtarışında olurlar. Sürüşmək oyununda Pufi axıra qalmışdı. Növbə ona çatanda hava artıq qaralırdı. Pufi böyük sevinc içində sürüşməyə başladı.

Vəəə... başını qəfil qaldıranda Məsinin toppuş üzünü düz qarşısında gördü. Ətrafda nə sinif yoldaşları, nə də dostu Mufi görünürdü. Hamı harasa yox olmuşdu. Demək, məsələ belə idi... Axşam düşdüyü üçün siçanlar Mufiyə arxayın olub getmişdilər ki, o, dostuna göz-qulaq olacaq. Bizim əhli-kef Mufi isə havanın qaraldığını görüb, Pufi də arxasınca gələr deyə düşünüb aradan çıxmışdı. Yazıq Pufi də tək-tənha qalmışdı. Uzun sözün qisası, o, Məsinə görə-görməz buzun üzəri ilə qaçmağa başladı. Neçə dəfə sürüşüb yıxıldı, əzildi. Amma birtəhər canını qurtara bildi.

Evə gələndə dodağı qanamış, qolları və ayaqları sıyrılmışdı. Anası onun yaralarına məlhəm sürtdü. Sonra isti su vannası hazırladı. Çünki qaçmaqdan tər-su içində qalan Pufi tir-tir əsirdi.

– Pufi, ağıllı balam, gəl, vannaya gir, bir az dincəl, qoy canın isinsin, – anası qayğı ilə dedi.

Pufi kiçik vannasında rahatladıqca düşüncələrə daldı.

Axı o, Mufini çox istəyir, onu həmişə qoruyurdu. Heç bir köməyini dostundan əsirgəmirdi. Bəs Mufi niyə belə laqeyd idi? Bəlkə, Pufini sevmirdi və ya daha onunla dost olmaq istəmirdi?

Bu düşüncələr Pufinin həssas qəlbini didib-parçalayırdı. Çox düşünüb-daşınandan sonra daha o da Mufi kimi olacağına qərar verdi.

Növbəti gün dərsdə Pufi Mufi ilə oturmaq istəməyib partasını dəyişdi. Mufi rəsm dərsində arxaya boylanaraq karandaşlarının evdə qaldığını söyləsə də, Pufi özünü eşitməzliyə vurdu. Mufi dostunun ondan küsdüyünü anladı. Evə qayıdanda Pufidən bunun səbəbini soruşsa da, Pufi cavab vermədi. Mufi dedi:

– Yaxşı da, mənimlə niyə danışmırsan? Dünən səni gözləmədiyim üçün küsmüsən? Danış, Pufi, xahiş edirəm, danış mənimlə. Gəl bu gün yenə gedib sürüşək.

Pufi “istəmirəm” deyib ondan uzaqlaşdı. Mufi isə əl çəkmək fikrində deyildi. Qaçıb Pufiyə çatdı və nəhayət, onu dilə tutub razı saldı. Mufi sürüşməyə başlayan kimi Pufi gözdən itdi. Mufi bir də ayıldı ki, Pufi yoxdur. Onun getdiyini düşünüb tez yola düzəldi. Əslində, Pufi yaxınlıqda gizlənib dostunu izləyirdi. Hər hansı bir təhlükə olsa, ona xəbərdarlıq edəcəkdi. Dostunun həyatını təhlükəyə atıb getmək ona yaraşan hərəkət deyildi. Sadəcə, Mufinin onu qoyub gedərkən nələr hiss etdiyini anlamasını istəyirdi.

Pufi Mufi ilə sürüşməyə gəlsə də, qəlbində onu bağışlaya bilməmişdi. Mufi də bunu hiss etmişdi. Hətta yolboyu dostuna qarşı etdiyi səhvləri düşündü. Pufiyə haqq qazandırdı. Anladı ki, özünü Pufiyə bağışlatmaq üçün əlindən gələni etməlidir.

Beləcə günlər keçdi, axırda Pufi dostunu bağışladı. Çünki artıq əvvəlki Mufidən əsər-əlamət qalmamışdı. Hər yerdə ona göz-qulaq olur, çox diqqətçil və qayğıkeş davranırdı. Dərs başlayanda gözücu baxır, Pufinin nəyəsə ehtiyacı olanda dostu istəmədən tez özü verirdi. Axır ki, onların dostluğu, hörməti qarşılıqlı olmuşdu. Dostluğun təməli də bu deyildimi?..

Nağılımız burada sona çatdı. Göydən çoxlu çiçək yağdı. Biri sənin, biri mənim, biri onun, biri bunun, qalanı isə yer üzündəki bütün uşaqların.